

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Neradem ve věci

navrhovatele:

████████████████████
████████████████████
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Čermákem
sídlem Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice

proti

účastníku:

ENVI, a.s., (dříve ENVI s.r.o.), IČ 47217731
sídlem Dukelská 145, 379 82 Třeboň
zastoupený advokátem JUDr. Milošem Tuháčkem
sídlem Převrátická 330, 390 01 Tábor

o určení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka ze dne 27. 6. 2018

takto:

- I. **Návrh**, aby soud určil, že usnesení valné hromady společnosti ENVI s.r.o. (právní předchůdce účastníka), konané dne 27. 5. 2008, kterými:

ad/3. byla schválena odměna jednatelů společnosti za výsledky dosažené v hospodaření společnosti v roce 2007, a to:

- a) Ing. Františku Hrubcovi ve výši ████████ Kč
b) JUDr. Svatomíru Mlčochovi ve výši ████████ Kč

ad/4. bylo schváleno zvýšení měsíční odměny řediteli společnosti ENVI s.r.o. na ████████ Kč měsíčně z nynějších ████████ Kč,

ad/5. bylo schváleno, aby JUDr. Svatomíru Mlčochovi, jednatele společnosti, byla měsíčně vyplácena odměna ve výši ████████ Kč za výkon jednatele,

jsou neplatná, **se zamítá.**

- II. **Návrh**, že účastník je povinen uhradit navrhovateli 2 000 000 Kč jako přiměřené zadostiučinění za porušení navrhovatelových základních práv společníka, **se zamítá.**

III. Navrhovatel **je povinen** uhradit účastníkovi náklady tohoto řízení, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Miloše Tuháčka, advokáta AK Tábor, Převrátická 330, ve výši 141 725 Kč.

Odůvodnění:

1. Návrhem došlým soudu prvního stupně dne 29. 9. 2008 se navrhovatel domáhal vyslovení neplatnosti usnesení přijatých na valné hromadě společnosti ENVI, s.r.o. konané dne 27. 6. 2008, kterými byla schválena 1) účetní závěrka společnosti za rok 2007, 2) schváleno rozdělení dividend ve výši 1 000 000 Kč za rok 2007, 3) schválena odměna jednatelům společnosti za výsledky dosažené v hospodaření společnosti v roce 2007, a to Ing. Františku Hrubcovi odměna ve výši [REDACTED] Kč a JUDr. Svatomíru Mlčochovi odměna ve výši [REDACTED] Kč, 4) schváleno zvýšení měsíční odměny ředitele společnosti na [REDACTED] Kč měsíčně z nynějších [REDACTED] Kč a 5) schváleno, aby byla JUDr. Svatomíru Mlčochovi, jednateři společnosti, měsíčně vyplácena odměna ve výši [REDACTED] Kč za výkon funkce jednatele. Návrh odůvodnil tím, že neměl dostatek informací pro posouzení správnosti účetní závěrky za rok 2007. Tyto informace mu společnost ENVI, s.r.o. odmítla předem poskytnout. Dalším důvodem pro neplatnost napadených usnesení uvedený navrhovatelem bylo porušení dobrých mravů. Vedle návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady ENVI, s.r.o. se navrhovatel domáhal též přiměřeného zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč z důvodu, že po skončení napadené valné hromady předseda valné hromady zavolal Policii ČR a nechal ho vyvést z budovy společnosti, čímž byl navrhovatel zhanoben a pošpiněno jeho jméno.
2. Ve věci již rozhodovala celá soudní soustava ČR, když po rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 4. 2015 29 Cdo 4347/2013-494 zůstalo v účinnosti rozhodnutí Vrchního soudu v Praze (č. l. 470) v části o zamítnutí návrhu na vyslovení neplatnosti prvních dvou usnesení valné hromady právního předchůdce účastníka (ENVI, s.r.o.) ze dne 27. 6. 2008, tedy kterými byla schválena účetní závěrka společnosti za rok 2007 a schváleno rozdělení dividend ve výši 1 000 000 Kč za tento rok.
3. Vrchní soud v Praze, kterému byla na základě shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR věc vrácena k dalšímu řízení se zabýval odůvodněním rozhodnutí nejvyšší instance, zejména v té části, kde je akcentována nutnost zjištění, zda usnesení valné hromady ENVI, s.r.o. o odměnách jednatelů a řediteli právního předchůdce účastníka patřilo do působnosti valné hromady. Vzhledem k tomu, že touto skutečností se nalézací soud ještě nezabýval, tak odvolací soud věc krajskému soudu vrátil k dalšímu řízení.
4. Poté se navrhovatel k odměně jednatelů vyjádřil tak, že mělo být aplikováno ust. § 66 odst. 3 obchodního zákoníku ve spojení s ust. § 571 obchodního zákoníku, tedy odměna byla dalším plněním, o kterém již valná hromada musí rozhodovat, a to v kontextu s ustanoveními o smlouvě mandátní, kde když výše úplaty není domluvena, měla být stanovena v obvyklé výši. Tyto odměny však měly být poskytnuty za práci, která jimi nebyla vykonávána. To souvisí s funkcí ředitele, kdy Ing. Hrubec veškeré činnosti vykonával z titulu této funkce a ne funkce jednatele. I pro druhého jednatele právního předchůdce účastníka Dr. Mlčocha byla z uvedeného důvodu odměna zbytečná. Jednalo se tedy v podstatě jen o vyvádění peněz z účastníka, což je v rozporu s dobrými mravy. Pokud se jedná o stanovení odměny ředitele, tak orgán ředitele nebyl zřízen platně a rozhodnutí valné hromady o odměně ředitele je tedy neplatné. Dále uvádí, že navrhovatel

je akcionářem účastníka, jak vyplývá z rozhodnutí Městského soudu v Praze zn. 11 Co 221/2017 ze dne 29. listopadu 2017. Pokud by tedy soud neshledal, že shora uvedená usnesení valné hromady o odměnách jsou neplatná, tak tato by byla nicotná. K požadavku na zadostiučinění v penězích, tak v tomto směru navrhovatel poukazuje na eliminaci navrhovatele, jakožto společníka a na to, že uvedenými usneseními byly vyváděny finanční prostředky z účastníka, které měly patřit společnosti a potažmo společníkům, a proto je požadovaný nárok namístě. Navrhovatel ke svým tvrzením o údajném zbytečném odměňování jednatelů předložil soudu řadu písemností.

5. Navrhovatel se k věci vyjádřil tak, že žádný z jednatelů (Ing. Hrubec, a Dr. Mlčoch) neměli v rozhodné době uzavřenu smlouvu o výkonu funkce. V řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 619/2006 dospěly soudy k tomu, že ustanovení společenské smlouvy ENVI, s.r.o. o zřízení orgánu ředitele je pro rozpor se zákonem neplatné. Rozhodování o odměně jednatele i odměně ředitele nepatřilo tedy do působnosti valné hromady právního předchůdce účastníka. Protože rozhodnutí o odměnách nepatřilo do působnosti valné hromady, nemůže dojít ke vzniku pohledávky společnosti vůči jednatelům a ředitele z bezdůvodného obohacení. Návrh by tedy měl být celý zamítnut. Nad rámec shora uvedeného navrhovatel uvádí, že vyjádření navrhovatele o nečinnosti jednatelů, jejich zbytečném odměňování, vybočuje z mezí této věci – tj. překračuje Nejvyšším soudem ČR a Vrchním soudem v Praze stanovené limity řízení o neplatnost usnesení valné hromady, když dále je i nepravdivé.
6. Při jednání, které se konalo dne 19. 3. 2018 strany potvrdily, že v době inkriminované valné hromady nebyla s jednatelem uzavřena smlouva o výkonu funkce.
7. Dále se shodly na tom, že smlouva o výkonu funkce ředitele a jeho odměňování, byla v inkriminované době obsažena pouze ve společenské smlouvě.
8. Z činnosti soudu je tomuto známo, že navrhovatel podal níže podepsanému soudu ještě žaloby jménem právního předchůdce navrhovatele proti jednatelům o bezdůvodné obohacení a dále proti účastníkovi na dorovnání vyplaceného obchodního podílu.
9. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. listopadu 2017, č. j. 11 Co 221/2017-250 soud zjišťuje, že zde navrhovatel žaloval Českou republiku – Ministerstvo spravedlnosti o náhradu škody ve výši 39 500 000 Kč s příslušenstvím. Jednalo se o ušlý zisk v důsledku údajné odpovědnosti státu za nesprávné rozhodnutí. Žaloba byla zamítnuta, když v odůvodnění soud dospívá k závěru, že navrhovatel se stal ve smyslu ust. § 148 odst. 4 obchodního zákoníku po ztrátě svého členství v ENVI, s.r.o. v důsledku exekuce znovu společníkem, když uhradil exekvovaný dluh nikoli ze svého obchodního podílu a jeho obchodní podíl v době úhrady dluhu ještě nepřevzal nikdo z ostatních společníků a byl mu vyplacen později.
10. Jiná zjištění z návrhů stran na doplnění dokazování soud již neprováděl, když byly nadbytečné pro skutkový závěr potřebný k právnímu posouzení věci.
11. Skutkový závěr soudu vychází ze zjištění o neexistenci smlouvy o výkonu funkce jednatele a neplatnosti smlouvy o výkonu funkce ředitele a jeho odměňování a shora citovaných dvou druhů žalob, které navrhovatel jménem právního předchůdce účastníka a sám u Krajského soudu v Českých Budějovicích vede.

12. Podle § 131 odst. 1 věta první, druhá obchodního zákoníku každý společník, jednatel, likvidátor, insolvenční správce nebo člen dozorčí rady se může domáhat, aby soud vyslovil neplatnost usnesení valné hromady, pokud je v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami. Není-li toto právo uplatněno do 3 měsíců ode dne konání valné hromady nebo, nebyla-li řádně svolaná, ode dne, kdy se mohl dovědět o konání valné hromady, nejdéle však do jednoho roku od konání valné hromady, zaniká. Podle čtvrtého odstavce tohoto ustanovení, věty první, osoby, které utrpěly škodu v důsledku toho, že rozhodnutí valné hromady bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami, mají vůči společnosti právo na její náhradu, dále právo na přiměřené zadostiučinění za porušení základních práv společníka, které může být poskytnuto i v penězích. Z třetí věty tohoto ustanovení vyplývá, že právo na přiměřené zadostiučinění musí být uplatněno ve lhůtě stanovené pro podání návrhu na neplatnost usnesení valné hromady, jinak zaniká. Dle § 183 odst. 1 obchodního zákoníku o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady akciové společnosti platí obdobně ustanovení § 131 odst. 1 až 10 a 12. Podle § 155 odst. 1 věta první obchodního zákoníku akcie je cenným papírem, s nímž jsou spojena práva akcionáře jako společníka podílce podle tohoto zákona a stanov společnosti na jejím řízení, jejím zisku a na likvidačním zůstatku při zániku společnosti. Podle § 66 odst. 2 obchodního zákoníku vztah mezi společností a osobou, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního či jiného orgánu společnosti nebo společníkem při zařizování záležitostí společnosti, se řídí přiměřeně ustanoveními o mandátní smlouvě, pokud ze smlouvy o výkonu funkce, byla-li uzavřena, nebo ze zákona nevyplývá jiné určení práv a povinností. Závazek k výkonu funkce je závazkem osobní povahy. Smlouva o výkonu funkce musí mít písemnou formu a musí být schválena valnou hromadou nebo písemně všemi společníky, kteří ručí za závazky společnosti neomezeně. Podle třetího odstavce tohoto ustanovení jakékoliv plnění společnosti ve prospěch osoby, jež je orgánem společnosti nebo jeho členem, na které neplyne právo z právního předpisu nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění neposkytne, jestliže výkon funkce zřejmě přispěl nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti, anebo při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce. Podle § 571 obchodního zákoníku, není-li výše úplaty v mandátní smlouvě stanovena, je mandant povinen zaplatit mandatáři úplatu, která je obvyklá v době uzavření smlouvy za činnost obdobnou činnosti, kterou mandatář uskutečnil při zařizení záležitosti. Podle § 131a odst. 1 věta první obchodního zákoníku, každý společník je oprávněn podat jménem společnosti žalobu o náhradu škody proti jednateři, který odpovídá společnosti za škodu, kterou jí způsobil, a žalobu o splacení vkladu proti společníkovi, který je v prodlení se splacením vkladu. Podle první věty ust. § 134 obchodního zákoníku jednateři náleží obchodní vedení společnosti.

13. V odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR v této věci je mimo jiné uvedeno, že *společník, který podal návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o schválení odměn jednateřů společnosti, má právní zájem na rozhodnutí ve věci samé i poté, kdy zanikne jeho účast ve společnosti podle § 148 odst. 2 obchodního zákoníku, může-li v důsledku vyslovení neplatnosti napadených usnesení valné hromady společnosti vzniknout pohledávka vůči jednateřům z titulu bezdůvodného obohacení. Tak tomu však bude pouze tehdy, pokud rozhodnutí o výši odměn jednateřů společnosti spadalo do působnosti valné hromady. Nebyla-li totiž mezi společností a jednateřem uzavřena smlouva o výkonu funkce, má jednatel právo na odměnu určenou podle § 571 odst. 1 obchodního zákoníku; její schválení přitom nespadá do působnosti valné hromady. Totéž obdobně platí, jde-li o výši odměny ředitele společnosti; nebyl-li platně zřízen orgán ředitele společnosti, nespadá do působnosti valné hromady ani*

rozhodnutí o výši jeho odměny. Usnesení, kterým valná hromada rozhodne o věci nespadající do její působnosti, nevyvolává žádné právní účinky; to platí bez zřetele k tomu, zda platnost takového usnesení valné hromady byla zpochybněna návrhem na vyslovení jeho neplatnosti. Nevyvolávají-li napadená usnesení valné hromady, popř. některá z nich žádné právní účinky, lze oprávněnost zaplacení odměny přiznat orgánům společnosti takovými usneseními přezkoumat jako předběžnou otázku i v řízení o doplacení vypořádacího podílu. Z usnesení Nejvyššího soudu ČR, č. j. 29 Cdo 4697/2014-364 (obsaženo ve spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích zn. 13 Cm 619/2006) je v odůvodnění mimo jiné uvedeno, že dovozuje-li dovolatel, že měl právo svými blasy ovlivnit určení výše odměny „ředitele“ společnosti, přebliží závěr soudu, podle něhož byl orgán ředitele společnosti zřízen v rozporu se zákonem a společenská smlouva je z tohoto důvodu v příslušné části neplatná.

14. Podle § 121 o.s.ř. není třeba dokazovat skutečnosti obecně známé nebo známé soudu z jeho činnosti, jakož i právní předpisy uveřejněné nebo oznámené ve Sbírce zákonů České republiky. Podle § 159a odst. 1 o.s.ř., nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení. Podle odst. 3 tohoto ustanovení v rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a popřípadě jiné osoby, je závazný též pro všechny orgány. Podle § 90 odst. 2 ZŘS v řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby, rozhodne soud o tom, že o rozhodnutí právnické osoby nejde, hledí-li se na něj jako by nebylo přijato, i bez návrhu.
15. Po právní stránce se soud nejprve věnoval usnesením o odměnách jednatelům, a to Ing. Hrubcovi ve výši [REDAKCE] Kč a Dr. Mlčochovi [REDAKCE] Kč i schválení odměňování jednatele Dr. Mlčocha ve výši [REDAKCE] Kč měsíčně.
16. Vzhledem k tomu, že neexistovala smlouva o výkonu funkce a jedná se tedy o jediné stanovení odměn, nelze dospět k závěru, jak tvrdí navrhovatel, že by šlo o další plnění těmto jednatelům ve smyslu ust. § 66 odst. 3 obchodního zákoníku. Jedná se tedy o plnění ve smyslu ust. § 66 odst. 2 obchodního zákoníku bez existence smlouvy o výkonu funkce či zákonné úpravy, které mělo být poskytnuto dle ust. § 571 obchodního zákoníku, tedy způsobem jako by nebyla dohodnuta výše úplaty v mandátní smlouvě. Podle první věty ust. § 134 obchodního zákoníku o takových odměnách rozhoduje ten, kdo vede společnost, tedy statutární orgán. Takovouto činnost valná hromada nevykonává. Do působnosti valné hromady tedy nepatří, a proto tato rozhodnutí valné hromady jsou nicotná.
17. Pokud se jedná o usnesení týkající se odměny ředitele Ing. Hrubcovi, vychází soud dle ust. § 159a o.s.ř. z právního názoru soudů, včetně Nejvyššího soudu ČR učiněného ve spise Krajského soudu v Českých Budějovicích zn. 13 Cm 619/2006, tedy z toho, že valná hromada společnosti může rozhodovat o této odměně pouze tehdy, byl-li takový orgán platně společenskou smlouvou zřízen, což se nestalo. Valná hromada tedy toto rozhodnutí vydala mimo svou působnost a je také nicotné.
18. K aktivní legitimaci žalobce v tomto sporu soud nejprve vychází z rozhodnutí Nejvyššího soudu vydaného v této věci č. j. 29 Cdo 4347/2013-494, když navrhovatel byl v době podání návrhu společníkem právního předchůdce účastníka. Toto postavení sice ztratil v důsledku exekuce na jeho obchodní podíl, nicméně pro vypořádání jeho obchodního podílu může mít význam výsledek tohoto řízení, proto má zájem na jeho vedení, tedy v zásadě může jako navrhovatel tento spor vést. Jeho aktivní legitimace se tedy neodvívá od členství v účastníkovi, nýbrž od právního zájmu na výsledku tohoto sporu. Podle názoru soudu by navrhovatel měl právní zájem na vedení tohoto sporu, kdyby se týkal

existujícího rozhodnutí valné hromady, o kterém lze polemizovat, zda je platné či neplatné. Pokud však rozhodování o odměňování členů statutárního orgánu a ředitele nespadlo do působnosti valné hromady, pak je vedeno řízení o nicotném právním úkonu, na kterém nemůže mít nikdo, tedy ani navrhovatel, právní zájem. Soud tedy z tohoto důvodu aktivní legitimaci navrhovatele v tomto sporu neshledává. Tato skutečnost se projevuje ve výroku, kdy soud neaplikuje ust. § 90 odst. 2 ZŘS a návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o odměnách jednatelů a řediteli společnosti neodmítá, nýbrž zamítá.

19. V této souvislosti soud musel i posuzovat tvrzení navrhovatele ohledně jeho aktivní legitimace v tomto sporu v důsledku obnovení členství v právním předchůdci účastníka a zřejmě transformace do akcionářských práv v účastníkovi. V tomto směru soud dospívá k závěru, že k tomuto navrhovanému posouzení nejsou podmínky. Navrhovatel totiž nemá v držení žádné akcie účastníka, které jej legitimují k výkonu akcionářských práv a tedy i k vedení řízení na neplatnost usnesení valné hromady.
20. Z výše uvedených důvodů soud prvním výrokem návrh na vyslovení neplatnosti či neúčinnosti usnesení valné hromady o odměnách jednatelům a řediteli zamítl.
21. Ke druhému výroku soudu, který se týká požadovaného přiměřeného zadostiučinění soud neshledává aktivní legitimaci žalobce k této části návrhu, zejména z toho důvodu, že úprava této satisfakce je obsažena v ust. § 131 obchodního zákoníku, když tento se týká neplatnosti usnesení valných hromad. Pokud jsou tato neúčinná, jak krajský soud výše dovodil, tak se na ně úprava uvedená v ust. § 131 obchodního zákoníku jednak nevztahuje a dále pokud navrhovatel navrhuje neplatnost něčeho co není, nelze z toho dovodit jakékoliv povinnosti pro účastníka.
22. Třetím výrokem soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. za pomoci ust. § 1 odst. 2 ZŘS a přiznal úspěšnému účastníkovi náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému navrhovateli. Tyto tvoří výlohy na uhrazený soudní poplatek z odvolání ve výši 2 000 Kč a na náklady advokáta.

Odměna za úkony právní služby do 31. 12. 2012 byla počítána dle § 12 odst. 3 dle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT“), ve znění účinném do 31. 12. 2012, a sestává z odměny ve výši 3 100 Kč dle § 9 odst. 4 ve spojení s § 7 bodu 5 AT ve věci návrhu na určení neplatnosti usnesení valné hromady a ve věci návrhu na přiznání přiměřeného zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč, zvýšené o polovinu z odměny ve výši 1 550 Kč dle § 9 odst. 4 písm. ve spojení s § 7 bodem 5 AT. Odměna za jeden úkon právní služby tedy činí 4 650 Kč.

Odměna za úkony právní služby po 31. 12. 2012 byla počítána, ve znění AT účinném od 1. 1. 2013 součtem odměn dle § 12 odst. 3 AT a sestává z odměny ve výši 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. c) ve spojení s § 7 bodem 5 AT, ve věci návrhu na určení neplatnosti usnesení valné hromady a dle § 8 odst. 4 písm. a) ve spojení s § 7 bodu 5 AT ve věci návrhu na přiznání přiměřeného zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tedy činí 6 200 Kč.

Náklady řízení před soudem prvního stupně do jeho prvního rozhodování tvoří odměna za 13,5 úkonu právní služby (sepis šesti vyjádření ve věci samé ze dne 17. 12. 2008, 18. 5. 2009, 2. 5. 2011, 26. 10. 2011, 14. 11. 2011, 15. 11. 2011, spis odvolání ze dne 3. 7. 2009 proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 6. 2009 o přerušení

řízení, účast na jednání dne 2. 6. 2009, účast na jednání dne 3. 11. 2011, účast na jednání dne 8. 11. 2011 - zde dva úkony právní služby, účast na jednání dne 29. 11. 2011 - zde dva úkony právní služby, náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 4 200 Kč za 14 úkonů právní služby uvedených výše po 300 Kč), cestovné v celkové výši 2 794 Kč za čtyři cesty Tábor – České Budějovice a zpět na jednání soudu, každá o délce 120 km (dne 2. 6. 2009 osobním automobilem Mazda, spotřeba 6,53 l motorové nafty na 100 km ve výši 691 Kč, dne 3. 11. 2011 osobním automobilem Škoda Felicia, spotřeba 6,77 l BA 95 na 100 km ve výši 701 Kč, dne 8. 11. 2011 osobním automobilem Škoda Felicia, spotřeba 6,77 l BA 95 na 100 km ve výši 701 Kč, dne 3. 11. 2011 osobním automobilem Škoda Felicia, spotřeba 6,77 l BA 95 na 100 km ve výši 701 Kč), náhrada za ztrátu času ve výši 1 600 Kč za celkem 16 půlhodin strávených čtyřmi cestami na jednání soudu a zpět.

Náklady advokáta v odvolacím řízení tvoří sepis odvolání 4 650 Kč, sepis vyjádření ze dne 16. 5. 2013 k doplňujícím vyjádřením navrhovatele 6 200 Kč, účast na jednání odvolacího řízení 6 200 Kč, náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 900 Kč za tři úkony právní služby uvedené výše po 300 Kč, cestovné ve výši 1 129 Kč za cestu Tábor – Praha a zpět na jednání soudu dne 26. 4. 2013, 180 km, osobním automobilem Škoda Octavia, spotřeba 7,40 l BA 95 B na 100 km (3,60 Kč/1 km, 36,10 Kč/1 litr BA) a náhrada za promeškaný čas ve výši 600 Kč za 6 půlhodin strávených cestou na jednání soudu.

Náklady účastníka po 17. 5. 2013 (dovolací řízení a obnovené nalézací řízení) na odměnu advokáta tvoří sepis vyjádření k dovolání 6 200 Kč, sepis vyjádření ze dne 27. 2. 2018 k výzvě soudu 6 200 Kč, účast na jednání soudu dne 19. 3. 2018 6 200 Kč, účast na vyhlášení rozhodnutí dne 28. 3. 2018 3 100 Kč, náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 1 200 Kč za čtyři úkony právní služby uvedené výše po 300 Kč, cestovné ve výši 1 502 Kč za cesty Tábor – České Budějovice a zpět na jednání soudu dne 19. 3. 2018 a 28. 3. 2018; jedna cesta 120 km za 751 Kč, osobním automobilem Škoda Octavia, spotřeba 7,40 l BA 95 B na 100 km (4 Kč/1 km, 30,50 Kč/1 litr BA) a náhrada za promeškaný čas ve výši 800 Kč za 8 půlhodin strávených cestou na dvě jednání soudu po 100 Kč.

Tyto náklady řízení tedy tvoří soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a veškeré výdaje na advokáta ve výši 115 475 Kč, když naposledy uvedenou částku je třeba zvýšit o 21 % DPH, tedy na částku 139 725 Kč. Celkem tyto náklady činí 141 725 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

České Budějovice 28. března 2018

JUDr. Jiří Nerad v. r.
samosoudce